

ת"פ 32118/11/15 - מדינת ישראל נגד ט א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 32118-11-15 מדינת ישראל נ' א

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד גבריאלי, יצחק, מיודובניק וגולדנהירש
נגד
ט א הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד שרה הראל

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 4.7.16, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:
 - א. תקיפה חובלנית של בת-זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל;
- לנוכח גילו של הנאשם, הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר חובה, והשירות התבקש על-ידי ההגנה לבחון את האפשרות של ביטול ההרשעה. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים, מהימים 15.2.17, 5.7.17, 19.11.17 ו-28.1.18. עוד בפניי חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 29.11.16, שתקפה פג.
- ביום 20.2.17 טענו הצדדים לעונש, וטיעוניהם הושלמו היום, 5.2.18:

לפי ההסדר, הגבילה התביעה טיעוניה: התביעה טענה למתחם עונשי שבין שישה לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה לעונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי;

ההגנה, חופשיה בטיעוניה, עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם, ולחילופין לעונש מקל;

מעשי הנאשם:

- במועד האירוע, 25.3.15, היו הנפגעת והנאשם בני-זוג מזה כשנתיים וחצי.
- במועד האמור, בשעת אחר-צהריים, הסיע הנאשם את הנפגעת ברכבו לרופא, וכשהגיעו למקום יצאה

הנפגעת מהרכב, אך גילתה ששכחה ברכב את הטלפון הנייד שלה. הנפגעת חזרה לרכב וראתה שהנאשם אוחז בטלפון שלה[1]. הנאשם הורה בכעס לנפגעת להיכנס לרכב, וכך עשתה.

6. הנאשם הסיע את הרכב לחנייה של בניין סמוך, ושם צעק ואיים על הנפגעת באמרו "את תראי מה אני אעשה לך". כשניסתה הנפגעת לקחת את הטלפון מידי הנאשם, תפס הנאשם את ידה בחוזקה ואת הטלפון השליך החוצה מבעד לחלון הרכב.

7. הנפגעת ניסתה להשתחרר מאחיזת הנאשם, אך הוא תפס את שתי ידיה, השכיב לאחור את מסעד מושבה, הכה באגרופו בידה והצמיד את ידה בחוזקה לגרונה, וגרם במעשיו לחבלה בדמות סימן כחול בידה.

8. הנאשם הפסיק לאחוז בנפגעת כשאמרה לו שאנשים מסתכלים, והסיע את הרכב למרפאה. בהגיעם למקום, תפס הנאשם את ידה ואת תיקה של הנפגעת ואמר לה "עצרי, את שכבת אתם?". הנפגעת שחררה עצמה מאחיזת הנאשם ויצאה מהרכב.

9. הנאשם יצא אף הוא מהרכב, הלך בעקבות הנפגעת, תפס אותה על-אף בכיה, וכשנכנסה למרפאה נכנס אתה ואיים עליה באמרו "חכי חכי מה אני אעשה לך". הנפגעת יצאה מהמרפאה ואז אחז בה הנאשם, דחף אותה לקרן זוית ושם תפס את שתי ידיה והצמיד אותן לגרונה.

10. הנפגעת ניסתה להשתחרר מאחיזת הנאשם ובעטה בו באמצעות ברכה.

דחיית עתירתה של ההגנה לביטול ההרשעה:

11. ההגנה עותרת לאימוץ המלצתו של שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם, ללא נימוק ממשי. הנאשם עבד כטכנאי בחברת בזק, ולאחר מכן כנהג טרקטור, ולא התקיים כל חשש מבוסס לפגיעה בעבודתו. כיום עובד הנאשם כשליח. הנאשם מבקש להוציא רישיון נהיגה למשאית, מאחר ופנייתו להוצאת רישיון נהיגה ברכב ציבורי נדחתה עקב ההליך הפלילי.

12. הלכת **כתב** הידועה (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מ.י.**) (1997) שאושררה שוב ושוב על-ידי בית המשפט העליון, קובעת כי ביטול הרשעה או הימנעות מהרשעה הם חריגים לכלל הקובע כי מי שביצע עבירה, יורשע. שימוש באמצעים חריגים אלו מחייב קיומם של שני תנאים מצטברים - פגיעה חמורה הצפויה לשיקום הנאשם, וטיב העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה. בית המשפט העליון קבע לא-פעם, כי קיומה של אפשרות לפגיעה תעסוקתית אינו נחשב כפגיעה חמורה וקונקרטיה בשיקום הנאשם.

13. במקרה דנן לא הונחה כל תשתית עובדתית ממשית לתמיכה בעתירה, והרשעת הנאשם תעמוד על כנה.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

14. עיקרו של הסדר הטיעון הוא התחייבות התביעה שלא לעתור לעונש חמור משישה חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות. הסדר זה, מסוג "טווח", מחייב את קביעתו של מתחם העונש ההולם כדי לבחון את מידת האיזון שבהסדר, אך קביעת המתחם לא תבוצע בדקדקנות הרגילה, כפי שמורה ההלכה הפסוקה (וראו ע"פ

6943/16 **גלקין נ' מ.י.** (2018); ע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מ.י.** (2017); ע"פ 2021/17 **מצגר נ' מ.י.** (2017), פסקאות 11 ו-16; ע"פ 5855/15 **לוגסי נ' מ.י.** (2016), פסקה 11; ע"פ 512/13 **פלוני נ' מ.י.** (2013), פסקאות 12-18 לפסק דינו של השופט ח' מלצר).

15. עבירות האלימות והתקיפה בוצעו כשהן שלובות זו בזו ליצירת "אירוע עבירה" אחד. המתחם יקבע אפוא כאחד, כשהעבירה הדומיננטית בקביעתו היא עבירת התקיפה (והשוו ע"פ 1127/13 **גברזגיי נ' מ.י.** (2014)). עבירת האיומים לא תשפיע על קביעת המתחם הנוגע לעונש עיקרי.

16. הנאשם פגע באופן משמעותי בערכים המוגנים בעבירה של תקיפה חובלנית - שמירת הגוף והבריאות, וכן כיבוד האוטונומיה של האדם על גופו כחלק מכבודו כאדם. כשמדובר בעבירה נגד בת-זוג, מתעצמת חומרת העבירה. המעשה לא היה מתוכנן, אך נמשך פרק-זמן שהיה בו כדי לאפשר לנאשם להתעשת ולחדול ממעשיו. סיבת המעשה היא קנאתו וחשדנותו של הנאשם [תסקיר 15.2.17]. הנזק הפיזי לא היה חמור ואף לא מתמיד, אך אין לזלזל בכאב, בפחד ובעלבון שחשה הנפגעת, שבעקבות האירוע ניתקה יחסיה עם הנאשם.

17. הקלה בקביעת המתחם תושבת על-בסיס היותו של הנאשם "בגיר צעיר": הנאשם ביצע את העבירות בהיותו כבן 20 בלבד, המעשים חריגים באורחות חייו, ומאז לא הסתבך בפלילים. הנאשם נרתם לטיפול ומפיק ממנו תועלת, והכללים שנקבעו בהלכה הפסוקה לעניין זה יפים גם לגביו (ע"פ 2420/15 **אברהם נ' מ.י.** (2015) שניתן מפי הש' ג'ובראן בהסכמת הש' עמית ושהם, פסקה 20; דברי הש' חיות וסולברג בע"פ 452/14 **דבוש נ' מ.י.** (2014); דברי הש' ברק-ארז בע"פ 7661/13 **אבו-נאסר נ' מ.י.** (2014); דברי הש' רובינשטיין בע"פ 2357/13 **רוש נ' מ.י.** (2013); דברי הש' עמית בע"פ 7781/12 **פלוני נ' מ.י.** (2013), פסקה 58);

18. בהתחשב במדיניות הענישה המקובלת ובנסיבות - לרבות העובדה שהיתה זו התפרצות אלימה חריגה ויחידה, ולא חלק ממסכת איומים ותקיפות ("משטר טרור") - ייקבע המתחם בין מאסר מותנה ושל"צ לבין שנת מאסר.

19. עתירות הצדדים לעונש מצויות אפוא במתחם, זירת המחלוקת נוגעת לטיב העונש העיקרי ומידתו, וההסדר סביר ומאוזן.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - מיקום העונש במתחם:

20. הנאשם יליד 1995, כבן 22 כיום, רווק המתגורר בבית הוריו, מקיים קשר זוגי יציב, וכיום עובד כשליח. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, הוא סיים חוק לימודיו בתעודת בגרות חלקית ותעודה מקצועית, ושרת בצה"ל. הנאשם סבל בנעוריו מהשמנת יתר, שפגעה בביטחונו העצמי וגרמה לו לרגשי נחיתות.

21. הנאשם נטול עבר פלילי.

22. הנפגעת מסרה לשירות המבחן שהנאשם גילה כלפיה דאגה ומסירות רבה, אך לקראת תום יחסיהם פגעו בקשר קנאה וחשדנות הדדיים. עוד מסרה הנפגעת שאכן מדובר היה באירוע יחיד של אלימות פיזית, ובעקבותיו ניתקה את הקשר עם הנאשם. הנאשם הבין והפנים את משמעותם וחומרתם של מעשיו, זועזע בעצמו מעצמו נחש חרטה כנה.

23. עקב נסיבות שאינן תלויות בו, שולב הנאשם בטיפול באלימות בין בני זוג רק בנובמבר 2017. הנאשם נרתם לטיפול באופן מלא ומחויב ואף נתרם ממנו, וחווה הדעת עליו מטעם גורמי הטיפול חובית ביותר.

24. לזכות הנאשם עומדים נתונים אלה, רבי משקל:

א. הנאשם ניזוק ממעשיו ומההליך הפלילי, משפוט ממשרה בה החזיק, אף שמצא עבודה במקומות אחרים;

ב. הנאשם נטל אחריות כנה ומלאה על מעשיו ואף הביע הבנה ואמפתיה לתחושותיה של הנפגעת;

ג. הנאשם שולב בטיפול בו הוא מעוניין, ומאמצי השיקום עולים יפה;

ד. הנאשם נעדר עבר פלילי, ומערכת ערכיו והתנהגותו הכללית הן נורמטיביות;

25. נסיבות אלה יובילו לקביעת עונשו העיקרי של הנאשם בתחתית המתחם, ויוטלו עליו מאסר מותנה וחויב בשל"צ; לנוכח המצב הכלכלי הדחוק של הנאשם ושל משפחתו אמנע מהשתת קנס, אך לא אוכל למחול בשם הנפגעת על פיצוי, שישקף את ההכרה בעוול שגרם לה הנאשם; אעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן, לפי רצונו ובקשתו.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים;

ב. 150 שעות של"צ בעמותת "ברכת הכהן", לפי תכנית שירות המבחן המאושרת עתה. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות שירות המבחן, או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום, בתנאי מפורש של המשך הטיפול במרכז לשלום המשפחה, כל עוד ימצא שירות המבחן צורך בכך; הנאשם מוזהר שהימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן או עם גורמי טיפול אחרים אליהם יופנה, תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ לזכות הנפגעת (עדת תביעה 1 בכתב האישום). הפיצוי יופקד עד ליום 1.4.18, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום המעשה 25.3.15 ועד למועד התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

א. עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן;

ב. התביעה תעביר בהקדם למזכירות טופס פרטי מתלונן;

ג. מוצגים: ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ד. הפקדות: ככל שקיימת הפקדה בתיק המשטרה (פל"א 131312/2015), תושב לנאשם;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, במעמד הצדדים.

[1] לדברי הנאשם, הוא ראה מסרונים אותם פרש כמעידים על קשר רומנטי של הנפגעת עם אחר
[תסקיר 15.2.17];